Izrael, Karim Khan i ICC: GORE je nego što mislite | Francesca Albanese

Govornik: Francesca Albanese
Izvor: https://minbarlive.com/videos/hr/izrael-karim-khan-i-icc-gore-je-nego-sto-mislite-francesca-albanese

> UN-ova posebna izvjestiteljica Francesca Albanese ispituje smjenu glavnog tužitelja ICC-a Karima Khana, otkrivajući koordinirani politički pritisak, sankcije i taktike zastrašivanja u stilu mafije koje su primijenile SAD i Izrael kako bi spriječile istrage o zločinima u Gazi i potkopale međunarodne pravosudne institucije.

SAŽETAK

Francesca Albanese pruža detaljnu analizu smjene Karima Khana s mjesta glavnog tužitelja ICC-a, tvrdeći da, iako optužbe protiv njega zahtijevaju istragu, proces nije imao pravičan postupak i predstavljao je predstavu odlučenu medijskim spektaklom umjesto pravosudnim postupcima. Ističe selektivnu prirodu međunarodnog pritiska: Rusija se suočava s nalogom za hapšenje ICC-a, ali nije poduzela mjere za uklanjanje tužitelja, dok su Izrael i njegovi saveznici orkestrirali Khanovo uklanjanje nakon što je poduzeo korake prema nalogom za hapšenje premijera Netanyahua. Albanese dokumentira taktike zastrašivanja, uključujući pismo iz travnja 2024. od članova američkog Kongresa koji koriste prijetnje u mafijaškom stilu protiv Khana, osobne sankcije nametnute njezinom radu na odgovornosti privatnog sektora i sustavno targetiranje jedanaest službenika ICC-a. Ove akcije okvira kao dio šireg koordiniranog razaranja međunarodnog pravnog poretka, vođenog strahom da bi međunarodna kaznena pravda mogla zapravo funkcionirati. Transkript smješta ove događaje unutar šireg obrasca represije protiv branitelja ljudskih prava, citirajući tretman Palestine Action u Velikoj Britaniji i kriminalizaciju prosvjeda protiv proizvođača oružja koji opskrbljuju Izrael, otkrivajući obrat pravde gdje se oni koji se protive zločinima suočavaju s progonom, dok oni koji ih čine ostaju saveznici.

KLJUČNE PORUKE

- Khanovo uklanjanje odlučeno je kroz izvanredne brze postupke bez pravnog postupka, u medijskom spektaklu umjesto u pravom sudskom postupku, unatoč neodređenom nalazu sudskog panela koji ispituje optužbe.

Selektivni međunarodni odgovor je vrlo sumnjiv: Rusija se suočava s identičnim nalogom za hapšenje ICC-a, a nije se mobilizirala protiv tužitelja, dok su Izrael i njegovi saveznici odmah koordinirali Khanovo uklanjanje nakon što je tražio naloge za hapšenje Netanyahua.

U travnju 2024., više od deset članova američkog Kongresa poslalo je prijeteće pismo Khanu koristeći jezik sličan mafijaškom, upozoravajući na posljedice ako se istrage o Izraelu nastave—što predstavlja formalnu upotrebu taktika organiziranog kriminala od strane predstavnika velike sile protiv međunarodne institucije.

Francesca Albanese i jedanaest službenika ICC-a, uključujući Khana i njegove zamjenike, sankcionirani su od strane Sjedinjenih Država zbog provođenja istraga o potencijalnim zločinima; Albanese je posebno sankcionirana zbog preporučivanja istraga ICC-a o akterima iz privatnog sektora za ratne zločine i zločine protiv čovječnosti.

Sjedinjene Države su protiv Albanese uvele sveobuhvatne i stroge sankcije: isključena je iz financijskog sustava, ne može pristupiti prihodima ili dobiti osiguranje, a svaka osoba iz SAD-a koja s njom surađuje suočava se s do dvadeset godina zatvora i kaznom od milijun dolara.

Napad na ICC traje godinama, dramatično se eskalirajući nakon genocida u Gazi, vođen strahom da bi međunarodna kaznena pravda mogla zapravo funkcionirati i odgovarati moćnim akterima.

To predstavlja širu koordiniranu demontažu sustava međunarodne vladavine prava, što se očituje u kriminalizaciji branitelja ljudskih prava, obratu pravde gdje se prosvjednici protiv genocida progone kao teroristi dok se one koji čine genocid tretira kao saveznike, i sustavnom ometanju neovisnosti pravosuđa koje prijeti urušavanju cijelog institucionalnog okvira globalne odgovornosti.

ČLANAK

Uklanjanje Karima Khana i njegove šire posljedice

Uklanjanje Karima Khana s mjesta glavnog tužitelja Međunarodnog kaznenog suda označava prekretnicu u integritetu međunarodnih pravosudnih institucija. Iako se optužbe za seksualno zlostavljanje protiv Khana moraju temeljito istražiti—što zahtijeva ozbiljno razmatranje—postoje dublje zabrinutosti o tome kako je ovo uklanjanje provedeno. Sudska komisija imenovana za ispitivanje optužbi zaključila je da ne može donijeti odluku na temelju dokaza koje su iznijeli i optužitelj i glavni tužitelj. Unatoč ovom neodređenom nalazu, političko tijelo Skupštine država članica

zatražilo je Khanovo uklanjanje putem procedura koje nisu osigurale odgovarajući pravni postupak.

Ono što je posebno zabrinjavajuće jest da je slučaj odlučen ne na sudu, već kroz medijski spektakl i društvene mreže. Ovo predstavlja predstavu suđenja umjesto ozbiljnog pravnog postupka, vođenog u opojnom i senzacionalističkom okruženju. Postupci su nedostajali dostojanstva i diskrecije potrebne za rješavanje tako osjetljivih optužbi. Moglo je biti da je Khan sam odlučio odstupiti, omogućujući državama članicama da s njim vode odgovarajuće rasprave. Umjesto toga, korištene su izvanredne brze procedure za njegovo uklanjanje iz ureda.

Selektivna priroda međunarodnog pritiska

Ono što ovu situaciju čini iznimno sumnjivom jest selektivan način na koji su međunarodni akteri reagirali. Izrael nije jedina zemlja čiji se lideri suočavaju s nalogom za uhićenje od strane ICC-a—Rusija je u istoj poziciji, no nismo vidjeli Vladimira Putina i njegovu vlast kako slave Khanovo uklanjanje. Tužitelj koji je pokrenuo naloge za uhićenje protiv Putina je isti onaj koji je izdao naloge za izraelskog premijera Benjamina Netanyahua. Činjenica da su samo Izrael i njegovi saveznici sudjelovali u takvoj koordiniranoj proslavi Khanovog uklanjanja otkriva nešto daleko veće.

Izraelski ministri su osnovali radne skupine i vršili stalni pritisak za uklanjanje tužitelja. Ovaj obrazac intervencije, u kombinaciji s prekomjernim tvrdnjama o izraelskom pritisku, pokazuje da je uklanjanje oružano za političke svrhe. Oduševljenje izraelskog vodstva, nevladinih organizacija poput UN Watch i raznih komentatora signalizira da se ispod površine događa nešto mnogo veće. Ovo nije unutarnja pravna stvar koja se rješava neovisno; to je početak koordiniranog razbijanja samog Međunarodnog kaznenog suda.

Poruka: "Ne dirajte Izrael"

Reakcija Izraela i Sjedinjenih Američkih Država nakon Khanovog uklanjanja jasno pokazuje njihovu poziciju. Američko State Department opisalo je ICC kao korumpiran i bezvrijedan. Poruka koja se šalje sudu je nedvosmislena: ne dirajte Izrael, ne dirajte SAD i ne dirajte naše bliske saveznike. Ovo predstavlja temeljni napad na vladavinu prava i međunarodni pravosudni sustav koji je gradila desetljećima.

Napad na ICC nije započeo nedavno—on se gomila godinama. Zakon o invaziji Haaga donesen je prije godina kada je postojala mogućnost da ICC otvori istrage o zločinima američkih trupa u Afganistanu i Iraku. Postojala je kontinuirana nepovjerenje prema sudu, osim kada je istraživao lidere iz Rusije, Mjanmara ili globalnog Juga. No, napad se dramatično eskalirao od početka genocida u Gazi, posebno kada je postalo jasno da će Khan tražiti naloge za uhićenje za one uključene u zločine u Gazi.

Uznemiravanje, prijetnje i taktike nalik mafiji

U travnju 2024. više od deset članova Kongresa SAD-a napisalo je prijeteće pismo Khanu, u tonu i maniri koja se može opisati samo kao mafijaška. Pismo ga je upozorilo da ne nastavi istrage o Izraelu. "Bit će posljedica," rekli su. "Znamo te. Doći ćemo po tebe. Doći ćemo po tvoju ekipu i tvoju obitelj." Ovo je jezik koji koriste organizirani kriminalci, a ne institucionalni predstavnici demokratske nacije. Ovaj trenutak označio je korištenje riječi "mafija" u formalnom smislu za opisivanje ponašanja velike sile prema međunarodnoj instituciji.

Osobna cijena međunarodnog pravosudnog rada

Sankcije koje su Sjedinjene Države nametnule UN-ovoj posebnoj izvjestiteljici Francesci Albanese primjer su taktika koje se koriste za ušutkivanje onih koji rade na odgovornosti. Albanese nije sankcionirana zbog dokumentiranja genocida ili govora o patnji Palestinaca ili zločinima premijera Netanyahua, ministra Smotricha ili Ben-Gvira. Sankcionirana je zbog preporuke da ICC otvori istrage u privatnom sektoru, prepoznajući da se pojedinci iz privatnog sektora mogu istraživati i procesuirati za ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i moguće genocid.

Praktični učinak ovih sankcija je ozbiljan i sveobuhvatan. Albanese je isključena iz financijskog sustava, što znači da ne može primati uplate, izvršavati uplate, pristupiti svojim prihodima ili čak dobiti zdravstveno osiguranje. Svaka osoba iz SAD-a koja se bavi bilo kakvim transakcijama s njom suočava se s kaznom do dvadeset godina zatvora i milijun dolara kazne. To stvara snažnu odvraćajuću mjeru protiv suradnje. Situacija je posebno teška jer je Albanese majka američkog državljanina i ima imovinu u Sjedinjenim Državama, gdje je rodila i živjela. Planirala je povratak za nekoliko godina, ali to sada izgleda nemoguće.

Albanese nije sama. Jedanaest službenika Međunarodnog kaznenog suda, uključujući Khana i njegova dva zamjenika, podložni su sličnim sankcijama. Ovaj koordinirani napad pokazuje da je napad na ICC pažljivo artikuliran i sistematiziran. Sjedinjene Države ponašaju se kao izaslanik Izraela, provodeći predatorsku agendu elite koja je prvenstveno ukorijenjena u SAD-u i Izraelu, ali s izaslanicima raspoređenim širom svijeta.

Strah iza napada

Postoji temeljni strah koji pokreće ovaj napad na međunarodnu pravdu: strah da bi međunarodna kaznena pravda mogla zapravo funkcionirati. Kada je Khan zatražio naloge za uhićenje Yahye Sinwara i drugih vođa Hamasa—koji su kasnije ubijeni od strane Izraela—pokazalo je da je sudska potraga za pravdom bila iznimno konzervativna. Ben-Gvir i Smotrich već su trebali biti istraženi i doći do naloga za uhićenje, jer su dokazi o ratnim zločinima, zločinima protiv čovječnosti i mogućem

genocidu koji se mogu pripisati ovim dvama ljudima neosporni. Ipak, ostali su netaknuti. Selektivna priroda ovog suzdržavanja, u kombinaciji s ogromnim pritiskom za uklanjanje tužitelja, otkriva da moćni akteri strahuju od onoga što bi funkcionalni Međunarodni kazneni sud mogao postići.

Šire implikacije za vladavinu prava

Napad na ICC dio je šireg napada na sam sustav vladavine prava. Ovo je početak kraja vladavine prava kao međunarodnog načela. Kada moćne nacije mogu koristiti sankcije, prijetnje i manipulaciju medijima kako bi uklonile tužitelja i potkopale međunarodni sud, temelj globalne pravde se urušava.

Ova zabrinutost se proteže izvan ICC-a na demokratske institucije općenito. Progon Palestine Action, grupe za izravnu akciju, od strane britanske vlade primjer je kako se ovaj napad na odgovornost proširio na pojedine zemlje. Pod vladom Starmera, UK je prihvatio represiju kako bi ušutkao legitimne pozive stotina tisuća odgovornih građana da prestanu s complicitetom u genocidu. Postavljen je presedan prema kojem se branitelji ljudskih prava, novinari i obični građani mogu blokirati, sankcionirati i kažnjavati za korištenje svoje slobode izražavanja i okupljanja u suprotstavljanju zločinima.

Činjenica da su britanski sudovi počeli osuditi ljude koji su osuđeni za kaznena djela u tvornicama oružja koje se koriste za ubijanje djece u Gazi kao teroriste izravan je udarac sustavu vladavine prava. Oštećenje imovine može se procijeniti na građanskom sudu, ali to nije terorizam. U međuvremenu, britanski čelnici rukuju se s izraelskim dužnosnicima koji počinju i odobravaju terorističke acte. Ova inverzija pravde—gdje se oni koji se bore protiv genocida progone kao teroristi, dok se oni koji počinju genocid tretiraju kao saveznici—duboko je zabrinjavajuća i zahtijeva istragu i progon.

Situacija s kojom se danas suočavaju međunarodne pravosudne institucije je kritična. Napad na ICC, sankcije protiv onih koji traže odgovornost, kriminalizacija branitelja ljudskih prava i selektivna primjena pravde predstavljaju koordinirano razaranje međunarodnog pravnog poretka. Preokretanje ovog smjera zahtijevat će prepoznavanje onoga što se zapravo događa i predanost onih unutar pravne profesije i civilnog društva da brane institucije i principe na kojima se oslanja globalna odgovornost.

Prijetnja globalnim pravosudnim sustavima

Ono što svjedočimo postavlja temeljna pitanja o učinkovitosti sustava vladavine prava —o njegovom funkcioniranju i zdravlju. Uplitanje u neovisnost pravosudnog sustava izuzetno je zabrinjavajuće. Ova vrsta pritiska, kada postane sustavna umjesto izolirana, riskira kolaps cijelog institucionalnog okvira na kojem se oslanjamo.

Albanese naglašava ozbiljnost ove prijetnje, opisujući je kao zastrašujuću i potencijalno katastrofalnu. Napominje da, unatoč svom dubokom poštovanju prema britanskoj pravnoj znanosti i institucijama koje je proučavala tijekom svoje karijere, ranjivosti u pravosudnim sustavima koje ostaju neadresirane mogu se širiti poput pandemije. Ako se ovi obrasci uplitanja i političkog pritiska na neovisna pravosudna tijela ne riješe pravovremeno, tvrdi ona, mogli bismo svjedočiti početku kraja sustava vladavine prava.

Stoga poziva promatrače i pravne stručnjake svugdje da pomno prate što se događa i da se suprotstave ovim upadima u pravosudnu neovisnost. Ulog je, sugerira, daleko veći od bilo kojeg pojedinačnog slučaja ili tužitelja—dotiče se održivosti međunarodne pravne odgovornosti.

#Međunarodni kazneni sud (ICC) #Politički pritisak i miješanje u pravosudne institucije #Nalog za hapšenje i međunarodna pravda #Sankcije SAD-a i prisilna diplomacija #Zaštitnici ljudskih prava i progon #Vladavina prava i odgovornost #Gaza i istrage ratnih zločina

Generated by MinbarLive — Knowledge Library · https://minbarlive.com/videos/hr/izrael-karim-khan-i-icc-gore-je-nego-sto-mislite-francesca-albanese